

[Pia Christmas-Møller]

og udnyttelse af ressourcerne vil være til gavn for det samlede miljøresultat og for brugerne, både kvalitetsmæssigt, effektivitetsmæssigt, økonomisk og eksportmæssigt.

Ideen om at etablere et enstrengt miljøtilsyn baseret på princippet om, at miljøproblemer skal løses ved kilden, som det blev foreslået i regeringens handlingsplan, fandt vi meget tiltalende. Den satte for alvor skub i en helt nødvendig diskussion om, hvordan samspillet mellem myndigheder og virksomheder kan lattes og effektiviseres.

Vi er godt tilfredse med, at tanken blev underkastet en grundig analyse i det såkaldte udvalg om et virksomhedernes miljøtilsyn med deltagelse af de involverede parter. Udvalgets betænkning har tilført debatten og den videre proces et vigtigt bidrag; ikke mindst definitionen af en række fælles opgaver og medarbejdere, som en øget koordination og forenkling må omfatte, er betydningsfuld.

Men ud over en række værdifulde analyser har udvalgsarbejdet også vist, at det ikke er helt ligetil at finde en oplagt model for et enstrengt system, tværtimod. Udvalget har specielt peget på to mulige modeller, en statslig regional og en amtskommunal. Begge har fordele og ulemper, hvilket også til fulde fremgår af udvalgets vanskeligheder med at fremhæve den ene frem for den anden.

Jeg vil ikke gå ind i en nærmere diskussion om de konkrete modeller, for jeg synes ikke, at tiden er moden til at lægge sig fast på én af de to eller måske en helt tredje. Det centrale er jo ikke de forkromede systemer i sig selv, men derimod, at vi sikrer målet: en forenkling for brugerne og virksomhederne og dermed en bedre koordination.

Det drejer sig altså om, at vi i så vid udstrækning som muligt får løst det ydre og det indre arbejdsmiljøproblemer, som kommer fra samme sted, i en rationel arbejdsgang. Og netop her peger udvalget på nogle konkrete fremadrettede muligheder, som kan udnyttes ved at sikre et tættere og mere formaliseret samarbejde mellem de eksisterende myndigheder på regionalt og centralt niveau. Vi er derfor tilfredse med, at arbejdsministeren og miljøministeren agter at fortsætte realiseringen af selve kernen i den oprindelige idé ved at indgå en konkret samarbejdsaftale med kommuner og amter inden sommerferien. Vi er nået et godt og solidt skridt

i den rigtige retning, fra udbredt skepsis over for selve ideen til udbredte ønsker og forståelse.

SF's dagsorden lægger jo op til, at vi skal lægge os fast på en helt bestemt model, og det ønsker vi ikke, specielt ikke på nuværende tidspunkt. Vi mener derudover heller ikke, at redskabet er rigtigt, når en så stor og gennemgribende ændring i vores arbejdsmiljølovgivning skal finde sted, så derfor må vi afvise dagsordensforslaget.

Leif Hermann (SF):

Jeg har hørt mange betegnelser vedrørende arbejdsministeren, men jeg har aldrig hørt arbejdsministeren blive betegnet som kunstner.

Jeg synes i grunden, det var et kunststykke, arbejdsministeren lavede på hele regeringens vegne, når han betegnede det her som noget nær en idyllisk situation, når virkeligheden er den, at ingen i grunden er enige om noget som helst, som hr. Tommy Dinesen fremhævede det. Det må siges at være et kunststykke, og jeg lykønsker arbejdsministeren med den titel. Det er ikke så tit, at oppositionen har lejlighed til at gøre ministre til kunstnere.

Hvorfor er det så et kunststykke? Det er det jo, fordi arbejdsministeren har lært alle de rigtige ord. Vi skal f.eks. have løsning ved kilden. Man kan næsten se miljøministeren stå i baggrunden med flammeskriften og minde om, at det skal løses ved kilden, at der skal være koordination, at der skal være tale om en bæredygtig udvikling, og så vil vi samtidig have mulighed for at eksportere miljøknowhow. Valutaproblemerne kommer også listende ind, hvis vi tager det her rigtig alvorligt.

VMT-ideen er god, siger arbejdsministeren, fordi det giver en samordnet og bæredygtig udvikling. Man skulle på den baggrund tro, at arbejdsministerens konklusion måtte være den – naturligvis må han afvise oppositionens dagsorden, sådan er det nu engang i forholdet mellem regering og opposition – at man i det mindste ville arbejde videre med konkrete forslag til sammenlægning af tilsynet med det ydre og indre miljø på baggrund af betænkningen. Men nej, regeringens overvejelser er afsluttet i denne omgang, siger arbejdsministeren, og det er forbløffende!

Jeg kan selvfølgelig ikke vide, hvad arbejdsministeren har haft fingre i af manuskripter og udkast, men betænkningen er ikke en uge gam-